

Hazret-i Ebubekr-i Sıddık "radiyallahü anh"

Peygamberlerden sonra, Eshâb-ı Kirâm'ın ve insanların en üstünüdür. Aşere-i Mübeşşerenin yani Cennetle müjdelenen on sahabenin birincisidir. Hazret-i Ebû Bekir, ilk imâna gelen, müslümanlıkla şereflenen hür erkektir. Kadınlardan ilk imâna gelen Hazret-i Hadice, kölelerden Zeyd bin Hârise ve çocuklardan Hazret-i Ali'dir. Müslüman olmadan evvel, gençliğinde de Resûlullah'ın (sallallahü aleyhi ve sellem) arkadaşı idi. Büyük bir tüccardı. Bütün malını, evini barkını Resûlullah'ın uğrunda harcadı. Ebû Bekir (radiyallahu anh), İslâmiyeti kabul etmesine kadar geçen 38 senelik hayatında asla içki kullanmamış, putlara tapmamış, her türlü sapıklıktan, hurafelerden kaçınmış, iffetiyle ve güzel ahlâkı ile tanınmış bir kişiydi. Hazret-i Ebû Bekir'e Resûl-i Ekrem (sallallahü aleyhi ve sellem), Peygamberliğini bildirip müslüman olmasını teklif ettiği zaman, hiç tereddüt etmeden İslâmiyeti kabul etmişti. Babası, annesi, çocukları ve torunları da müslümanlığı kabul etti. Peygamberimizi görüp Eshâb-ı Kirâm'dan olmakla şereflendiler. Eshâb-ı Kirâm'dan hiçbirisi, böyle bir şerefe nail olmamıştır. Hazret-i Ebû Bekir, müslüman olunca, hemen çok sevdiği arkadaşlarına gitti. Onları da, Müslüman olmaları için ikna etti. Eshâb-ı Kirâm'ın ileri gelenlerinden ve Cennetle müjdelenenlerden olan Osman bin Affân, Talha bin Ubeydullah, Zübeyr bin Avvâm, Abdurrahman bin Avf, Sa'd ibni Vakkâs, Ebû Ubeyde bin Cerrâh gibi yüksek şahsiyetler onun tavsiyesi ile Müslüman olmuşlardır.

Hazret-i Ebû Bekir, Peygamber efendimiz ne söylerse, itiraz etmez hemen kabul ederdi. Hatta herkesin itiraz ettiği meseleleri bile itirazsız kabullenirdi. Meselâ Peygamberimizin Mi'râc mucizesini kabul etmeleri böyle oldu. Resûlullah efendimiz, Mi'râc'tan dönüp sabah olunca, Kâ'be yanına gidip Mekkelilere Mi'râc'ı anlattı. İşiten kâfirler, alay etti, Muhammed aklını kaçırmış, iyice sapıtmış, dediler. Müslüman olmaya niyeti olanlar da vaz geçti. Birkaçı sevinerek Ebû Bekir'in evine geldi. Çünkü onun akıllı, tecrübeli, hesaplı bir tüccar olduğunu biliyorlardı. Kapıya çıkınca hemen sordular: "Ey Ebû Bekir! Sen çok kerre Kudüs'e gittin geldin, iyi bilirsin. Mekke'den Kudüs'e gidip gelmek ne kadar zaman sürer" dediler. Hazret-i Ebû Bekir: "İyi biliyorum. Bir aydan fazla", dedi. Kâfirler bu söze sevindiler. Akıllı, tecrübeli adamın sözü böyle olur, dediler. Gülerek, alay ederek ve Ebû Bekir'in de kendi kafalarında olduğuna sevinerek: "Senin efendin, Kudüs'e bir gecede gidip geldiğini söylüyor, artık iyice sapıttı" diyerek, Ebû Bekir'e sevgi, saygı ve güven gösterdiler.

Ebû Bekir (radiyallahu anh), Resûlullahın mübârek adını işitince 'Eğer O söyledi ise, inandım. Bir anda gidip gelmiştir' deyip içeri girdi. Kâfirler neye uğradıklarını anlıyamadı. Önlerine bakıp gidiyor ve "Vay canına, Muhammed ne yaman büyücü imiş. Ebû Bekir'e sihir yapmış" diyorlardı. Ebû Bekir hemen giyininip, Resûlullahın yanına geldi. Büyük kalabalık arasında yüksek sesle, "Yâ Resûlallah! Mi'râcınız mübârek olsun! Allâhü teâlâyâ sonsuz şükürler ederim ki, bizleri, senin gibi büyük Peygambere, hizmetçi yapmakla şereflendirdi. Parlıyan yüzünü görmekle, kalbleri alan, ruhları çeken tatlı sözlerini işitmekle nimetlendirdi. Yâ Resûlallah! Senin her sözün doğrudur. İnandım. Canım sana fedâ olsun." dedi. Ebû Bekir'in sözleri, kâfirleri şaşırttı. Diyecek şey bulamayıp dağıldılar. Şüpheye düşen, imânı zayıf birkaç kişinin de kalbine kuvvet verdi. Resûlullah (sallallahü aleyhi ve sellem) o gün Hazret-i Ebû Bekir'e "Sıddık" dedi. Bu adı almakla, bir kat daha yükseldi.

Hazret-i Ebû Bekir, hicri 10 (m. 632) senesinde, Peygamberimizin vefatı üzerine Eshâb-ı kâramın sözbirliğiyle halife seçildi. Hilâfeti 2 sene 3 ay 10 gün sürdü. 63 yaşında iken hicretin 13 (m. 634) yılında Cemaziyel-âhir ayının yedisinde Pazartesi günü hastalandı. 15 gün hasta olarak yattıktan sonra vefat etti. Cenaze namazını Hazret-i Ömer kıldırdı. Peygamber efendimizin kabrinin bulunduğu Hücre-i Se'âdete defnedildi. Rabbim cümlemizi şefaatlerine nail eylesin.

Kaynak: İslam Alimleri Ansiklopedisi